

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 109

Geloof geïllustreerd

Met betrekking tot de betekenis van het woord *geloof*, is in deze studies al aan de orde geweest dat het om de daad gaat van God op Zijn woord nemen en daarnaar handelen. Zie *Seed & Bread* nummer 105. En hoewel er andere toepassingen van het woord *geloof* bestaan in het Woord van God, is dit de belangrijkste qua gebruik en betekenis. Er kan van geen geloof sprake zijn tenzij God een uitspraak heeft gedaan. Die uitspraak moet bovendien specifiek op een zaak betrekking hebben voordat iemand Hem op Zijn woord kan nemen.

Er zijn veel te veel mensen die het geloof als een soort grote hefboom zien die ze kunnen gebruiken om iets van God te ontfutselen. Men denkt dat als iemand de hand kan leggen op een of andere mysterieuze aangelegenheid die 'geloof' wordt genoemd, dat tot gevolg heeft dat God hem zegent met de goede afloop van welk wild plan hij ook bedenkt en van welke drieste onderneming hij ook begint. Wanneer ze daarin niet slagen, mompelen ze gewoonlijk het kinderachtige excuus dat zij niet genoeg geloof hadden, waarmee ze van de veronderstelling uitgaan dat als ze een beetje meer geloof verzameld zouden hebben, ze wel succes hadden gehad.

Ik geloof dat één van de grappigste dingen die ik ooit heb gezien een nieuwsuitzending was over een man die beweerde dat hij over water kon lopen. Al wat hij nodig had, was voldoende geloof. En dus stapte hij, na een nacht van gebed met de camera's op hem gericht, van de oever af en zakte hij 'plons' naar de bodem van het meer. Toen zij hem er proestend, sputterend en hoestend uit hadden getrokken, kon hij er met enige moeite de gedenkwaardige woorden uit krijgen: 'Ik had niet voldoende geloof.'

Het feit is dat het niet geloof was wat hij moest hebben. Wat hij nodig had, was een woord van God dat hem zei dat hij over het meer moest lopen. Als hij een woord ontvangen zou hebben, zou hij de Atlantische oceaan hebben kunnen

oversteken, als God hem dat had gezegd. Het geloof waarvan in godsdienstige kringen zo vaak sprake is tegenwoordig, is niet het geloof dat bedoeld en geïllustreerd wordt in de Bijbel. Als christenen, van welke denominatie dan ook, het woord geloof gebruiken, is het zelden in de Bijbelse betekenis. Bovendien willen ze daar niets mee van doen hebben, tenzij ze zeker zijn dat ze er iets mee te winnen hebben en zij weigeren halsstarrig zich te onderwerpen aan de waarheid dat de enige basis voor geloof datgene is wat God heeft gezegd.

Als iets een abstracte betekenis heeft, is het vaak moeilijk te definiëren en aan anderen duidelijk te maken. Als we dat proberen, moeten we voorbeelden gebruiken om het te verduidelijken en als hulpmiddel om de waarheid te ontdekken. Dat heeft de Bijbel steeds weer gedaan door voorbeelden te geven van geloof om ons te leren waar het allemaal om gaat.

Het eerste voorbeeld daar zien we in Adam. Hij had gezondigd en hij wist dat hij in Gods ogen naakt was, maar zijn pogingen om zich te bedekken hadden niet het gewenste resultaat (Gen. 3:7). Hij voelde zich nog steeds naakt en gaf dat ook toe (Gen. 3:10). Er bereikte hem echter een boodschap van hoop en een belofte van God. Die sprak van iemand die het zaad (de nakomeling) van de vrouw zou zijn. Aangezien er maar één vrouw bestond, was de waarheid volkomen duidelijk. Daarom legde Adam zijn hand op dat kleine beetje waarheid, geloofde God op Zijn woord en handelde daarnaar. Hij gaf zijn vrouw de naam Eva, want op grond van wat God had gezegd geloofde hij dat zij de moeder zou zijn van alle levenden (Gen. 3:20). Dat was een passend antwoord op het woord dat God had gesproken en het was een volmaakte geloofsdaad. Het was God welgevallig en Hij beloonde het door Adam en Eva te kleden met 'klederen van vellen,' waarmee zij door God gemaakte kleding kregen, die verworven door het vergieten van bloed. Daarmee werden de eerste zondaren 'gered door geloof' en geschikt gemaakt voor Gods aanwezigheid. Het belang hiervan is vastgelegd in de machtige uitspraak: 'zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving' (Hebr. 9:22).

Het volgende grote voorbeeld van geloof zien we in Abel. Ondanks het feit dat hij geboren was uit gevallen ouders, bezaten hij en zijn broer Kain 'het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht, dat in de wereld komt' (Joh. 1:9). In Hebr. 11:4 ontdekken we dat 'door het geloof Abel Gode een beter offer heeft gebracht dan Kain; hierdoor werd van hem getuigd, dat hij rechtvaardig was, daar God getuigenis gaf aan zijn gaven, en hierdoor spreekt hij nog, nadat hij gestorven is.' Deze uitspraak, als we die overdenken in het licht van Romeinen 10:17 dat ons zegt dat 'het geloof uit het horen' is, dwingt ons tot de logische conclusie dat Abel handelde op grond van een directe openbaring van God.

Verder kunnen we concluderen dat Kain en Abel beiden bij God hadden nagevraagd hoe zij al Zijn weldaden zouden kunnen vergelden (Ps. 116:12) en dat zij door Hem waren ingelicht over het feit dat Hij van hen een bloedig offer verwachtte. Abel nam God op Zijn woord en reageerde in overeenstemming daarmee en daarmee verwierf hij het getuigenis dat hij rechtvaardig was. Zijn

broer Kain negeerde wat God had gezegd, bereidde een offerande waarvan hij vond dat het net zo goed zou voldoen en uit esthetisch oogpunt aantrekkelijker was en zijn offer werd afgewezen. Zijn offerande had geen enkele relatie met wat God had gezegd. Alle geloofsdaden moeten voortvloeien uit één of ander woord dat God heeft gesproken. Hieruit leren we dat er zoiets bestaat als een zondaar die de dood van een ander tussen zichzelf en de gevolgen van zijn zonde kan plaatsen. Christus treedt voor ons in de plaats. Hij stief voor onze zonden overeenkomstig de Schriften.

Het geloof van Henoch is een beetje moeilijker te begrijpen als we proberen zijn handelen te relateren aan een openbaring van God. Er is evenwel sprake van waar geloof, het was een realiteit in zijn leven en het had tot gevolg dat hij werd weggenomen zodat hij de dood niet zou ervaren. Zelfs vóór zijn wegneming was er bewijs dat Hij God welgevallig was (Hebr. 11:5). En hieruit vloeit de belangrijke openbaring voort waaraan alle mensen de nodige aandacht zouden moeten besteden, namelijk dat 'zonder geloof het onmogelijk is (Hem) welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken' (Hebr. 11:6).

Het is daarom evident dat Henoch geloof bezat en dit feit geeft ons het verlangen te weten hoe dat is ontstaan, aangezien geloof door het horen komt. In zijn geschiedenis vinden we een aanwijzing. In Genesis 5:21,22 ontdekken we dat Henoch, toen hij 65 jaar was, vader werd van een zoon aan wie hij de naam Metuselach gaf en vanaf dat moment af wandelde hij gedurende 300 jaar met God. Op 365-jarige leeftijd is hij van de aarde weggenomen en hij heeft de dood niet gezien.

De tweede en beslissende aanwijzing voor zijn geloof vinden we in de naam die hij aan zijn zoon heeft gegeven. Deze is samengesteld uit Hebreeuwse elementen die we het beste als volgt in het Nederlands kunnen weergeven: mth-u-SHLCH, wat betekent 'dood-zal-zenden', of meer uitgebreid 'als hij dood is, zal het gezonden worden.' Er wordt gedoeld op de overstroming, de zondvloed die kwam in de dagen van zijn kleinzoon Noach.

De goddelijke openbaring die Henoch had ontvangen over de komende overstroming bracht hem ertoe dit te gedenken door de naam die hij aan zijn zoon gaf en de overdenking van dit goddelijke bezoek had zijn wandel met God gedurende de rest van zijn dagen op aarde tot gevolg. De chronologie lijkt aan te tonen dat Metuselach in het jaar van de vloed is gestorven. De zondvloed volgde op zijn dood. Hij had God op Zijn woord genomen en daarnaar gehandeld.

Het geloof van Noach is veel eenvoudiger te begrijpen. Hij had een directe boodschap van God ontvangen aangaande de overstroming die zou komen en hij had ook aanwijzingen gekregen voor de bouw van de ark die hem daar doorheen in veiligheid zou brengen. In de opsomming van de geloofshelden wordt ons verteld: 'Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid

tot redding van zijn huisgezin; en door dat (geloof) heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden der gerechtigheid, die aan het geloof beantwoordt' (Hebr. 11:7). Dat was inderdaad een eenvoudig voorbeeld van geloof. Noach nam God op Zijn woord en reageerde in overeenstemming daarmee. Al het geloof dat hij nodig had, was als een mosterdzaadje. Het was gemakkelijk om zulk geloof te hebben, aangezien God direct tot hem had gesproken.

We komen nu tot het grootste voorbeeld van geloof waarover de Bijbel spreekt – een geloof dat mogelijk was omdat God had gesproken. Toen God aan Abraham zei dat hij uit zijn land moest trekken, zich moest afscheiden van heel zijn familie, zelfs van het gezin van zijn vader en naar een land gaan dat Hij hem zou wijzen (Gen. 12:1), ging hij op pad zonder te weten waar hij heen ging (Hebr. 11:8). Toen hij het eerste stuk aflegde, zien we echter dat zijn vader Terach de stoet leidde en dat Lot, een kleinzoon van Terach en een neef van Abraham, met hem meeging.

Deze mannen wisten dat God tot Abraham had gesproken, want hij zal hen zonder meer verteld hebben van de goddelijke boodschap om de radicale stap die hij nam te verklaren. Maar noch Terach, noch Lot had enig woord van God ontvangen dat hen zei om het land Ur te verlaten en daarom waren hun daden geen geloofsdaden. Zij gingen met hem mee in de hoop deel te krijgen aan iets goeds, wat op zich goed is, tenzij ze zouden beweren dat zij deze stap maakten in verband met God en op Zijn bevel. Alle daden die we in verband met God doen, moeten geloofsdaden zijn, gebaseerd op Gods Woord, want als ze dat niet zijn, zijn het zonden, ongeacht hoe goed en passend ze ook lijken (zie Rom. 14:23). We moeten allemaal voorzichtig zijn om iets wat wij doen aan te merken als geloofsdaad, tenzij we een woord van God over die zaak hebben ontvangen. Een dergelijke daad kan in Zijn ogen een zonde zijn, zelfs als het een goed en belangrijk werk is naar het oordeel van mensen.

Door het geloof vestigde Abraham zich enige tijd in het land dat hem was beloofd, waarin hij leefde alsof hij in een vreemd land was. Hij had het geloof om op God te wachten, iets waar zijn nakomelingen in deze tijd wat onwillig tegenover staan. Het belangrijkste is dat hij door het geloof, toen hij werd beproefd, Izaäk offerde. God zag zijn bereidheid om dat te doen als de werkelijke daad (Hebr. 11:17). Deze daad, ja zelfs de gedachte eraan, zou een gruwelijke zonde zijn geweest als God niet had gezegd: 'Neem toch uw zoon, uw enige, die gij liefhebt, Isaak, en ga naar het land Moria, en offer hem daar tot een brandoffer op een der bergen, die Ik u noemen zal' (Gen. 22:2). Als we daarom in Jacobus 2:21,22 lezen dat Abraham uit werken gerechtvaardigd was, laat ons dan bedenken dat het werk waarnaar verwezen wordt het werk was van God op Zijn woord nemen en daarnaar te handelen. Er bestaat geen conflict tussen Paulus en Jacobus.

Als we zouden bidden: 'Heer laat ons geloof groeien,' en als ons verzoek oprecht is, vragen we in werkelijkheid om een groter vermogen om God op Zijn woord te nemen en in overeenstemming daarmee te reageren. En als het God

goeddukt om dit gebed te verhoren, zal Hij ons tot Zijn Woord brengen en ervoor zorgen dat we op bijna elke bladzijde een waarheid tegenkomen die we kunnen aanvaarden dan wel afwijzen. Een groot aantal directe uitspraken zou de eerlijkheid en oprechtheid van ons verzoek om een groter geloof op de proef stellen.

We zouden bijvoorbeeld lezen dat 'God de mens van stof uit de aardbodem' formeerde. Aangezien het hier om een directe uitspraak over het ontstaan van de mens gaat, kunnen we Hem op Zijn woord nemen en daarmee in overeenstemming denken, of we zullen door twijfels worden bevangen elke keer als we een artikel lezen in *Reader's Digest* waarin beweerd wordt dat het absolute bewijs is geleverd voor de evolutionaire oorsprong van de mens. Kunnen we ons geloof behouden ondanks de bijna dagelijkse aanvallen die mensen erop richten, waarvan sommige zo subtiel zijn dat we ze niet eens opmerken. Uiteindelijk zullen we daarvoor dan zwichten en in die lijn gaan denken.

Wat gebeurt er als u de woorden van Christus leest dat 'dit het werk Gods is, dat jij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft' (Joh. 6:29). Kunt u Hem op Zijn woord nemen en ook in die lijn denken?